

„Až přijde on, Duch pravdy, uvede vás do celé pravdy“ (Jan 16,13)

Píseň: Právě teď

Právě teď je chválit Pána čas,
být svatyní jeho svatého Ducha.
Svou důvěru slož u něj a chválu Bohu vzdej
sláva Páně toto místo naplní.

Ref.: Pána chval, Pána chval, Pána chval, Pána chval.

On přebývá ve chválách svého lidu,
má rád, když jeho jméno vzýváme,
svou důvěru slož u něj a začni chválit jej,
sláva Páně toto místo naplní.

Ref.: Pána chval, Pána chval, Pána chval, Pána chval.

...tak Pána svého chval.

Z přípravné katecheze: Slovo „křesťan“ znamená „učedník Kristův“, tedy „pomazaný“ jako Kristus, označený pečeti Ducha svatého, nesmazatelným znamením, které člověku vtiskl křest a prohloubilo biřmování. Kdo vlastně jsem? Jsem stvořen k Božímu obrazu: jsem syn Otce k obrazu Syna skrze Ducha svatého. Jako křesťan jsem díky křtu Boží dítě a díky účasti na jeho velikonočním tajemství (smrti a vzkříšení) jsem Kristův úd, část jeho těla (církve) a chrám Ducha svatého.

Duch svatý působí, že se stáváme dětmi v Kristu, a jedině skrze jeho působení můžeme Boha nazývat „Otcem“: „Protože jste synové, poslal nám Bůh do srdce Ducha svého Syna, Ducha, který volá: Abba, Otče!“ (Gal 4, 6).

Moment tichých díků a přednesení úmyslu této adorace (v tichu srdce)

Píseň na výstav: Králi milost nám dej

Králi, milost nám dej, přijď a uzdrav naši zem,
očišť ji svým Duchem, uzdrav dotykem.
Klaníme se, vzýváme jméno Tvé, ó Pane.
Přijď s láskou svou sem k nám.

Z přípravné katecheze: Dar Ducha svatého má – jako každý dar – dárce a příjemce. Dárce je Boží Trojice, příjemcem každý člověk. A co je darováno? Předmětem daru je milost, tedy ne nějaká věc, ale osobní přítomnost třetí osoby Nejsvětější Trojice, samotného Ducha Otce a Syna, tedy Ducha svatého.

Prosím za sebe i za druhé, aby Boží Duch skrze slovo naplnil náš život

Z přípravné katecheze: O *dary Ducha svatého* se opírá morální život křesťanů. Tyto dary jsou trvalé dispozice, které vedou člověka k poslušnosti v následování podnětů Ducha. Mezi sedmero jeho darů patří: moudrost, rozum, rada, síla, umění, zbožnost a bázeň Boží. Tyto dary patří v plnosti Kristu, Synu Davidovu, a doplňují a přivádějí k dokonalosti ctnosti těch, kdo je dostávají. Vedou věřící k poslušnosti, aby horlivě následovali Boží vnuknutí.

Spolu s dary se již od počátku života církve objevují tzv. *charismata*. Samotný výraz „charisma“ znamená „nezištný Boží dar“, ale u sv. Pavla nabývá užšího významu a označuje mimořádné projevy Ducha (1 Kor 12,4.9; 28.30; Řím 12,6). Z tohoto pohledu jsou tedy charismata milosti, které člověk dostává pro budování církve.

Dar má pomoci k osobnímu posvěcování se. Charismata jsou dána k dobru společenství, k budování tajemného těla Kristova.

Lektor: Děkujme Otci za to, že vylévá na všechny národy Ducha, a prosme ho, aby jeho milost v nás den ze dne rostla:

Píseň (po každé přímluvě):

Tebe, Pane prosím, o tvou sílu prosím.

Tebe, Pane prosím, oslav se na nás jen prosím.

- Bože, tys učinil svého Vyvoleného světlem národů, otevři oči slepých a vysvobod' ty, kdo vězí v temnotách.
- Tys pomazal Krista mocí svatého Ducha k službě spásy, ať tvůj Syn stále prokazuje dobrodiní a uzdravuje všechny.
- Tvůj Duch dává hledajícím světlo a posiluje slabé, pošli ho těm, kdo pochybují o víře.
- Tvůj Duch dává zápasícím odpočinutí a občerstvuje znavené, pošli ho těm, kdo jsou vyčerpaní a skleslí.
- ... další přímluvy...

Modleme se: Bože Otče, dávej nám stále znovu svého Ducha, kterého tolik potřebujeme. O to prosíme skrze Krista, našeho Pána. Amen.

Otče náš

Píseň na závěr: Jesus Christ

Jesus Christ, You are my life, alleluia, alleluia.

Jesus Christ, You are my life, You are my life, alleluia.

Modlitba k Nejsvětější Trojici

Otče, Synu a Duchu svatý, Božská Trojice,
přítomná a působící v církvi a hlubinách mé duše,
klaním se ti, děkuji ti a miluji tě!

Skrze Pannu Marii, moji Matku,

ti nabízím, dávám a zasvěcuji celý svůj život.

Nabízím, dávám a zasvěcuji se tobě, nebeský Otče, jako tvé dítě.

Nabízím, dávám a zasvěcuji se tobě, můj Mistře Ježíši,

jako tvůj bratr a učedník/tvá sestra a učednice.

Nabízím, dávám a zasvěcuji se tobě, Duchu svatý,

jako tvůj živý chrám, abych tak mohl(a) být naplněn(a) tvými dary.

Maria, Matko církve a Matko moje, žijící v přítomnosti Nejsvětější Trojice,
uč mě žít skrze liturgii a svátosti v hlubokém spojení s Božskými osobami,
aby celý můj život byl vzdáváním slávy Otci i Synu i Duchu svatému. Amen.

Lektor: Nejúčinnějším způsobem komunikace Ducha je Ježíšovo slovo. Ježíšovo slovo a Duch jsou u Jana jakoby jedna a táž skutečnost. Díky interiorizaci Ježíšova slova a přítomnosti Ducha v učedníkovi bude Ježíš a s ním Otec v učedníkovi znovu a nově přítomen. Prosme tedy o toto naplnění, aby si v Duchu učinil Ježíš se svým Otcem v nás svůj příbytek.

Píseň k Duchu svatému: Otevřme Písmo

Otevřme Písmo a poslouvejme,
promluv Bůh, Mistr a Pán.

Otevřme Písmo a poslouvejme, amen.

Naslouchám Božímu slovu

Z evangelia podle Jana

Jan 7,37-39

V poslední, hlavní den svátků Ježíš stál (v chrámě) a hlasitě zvolal: „Kdo žízní, ať přijde ke mně a pije, ten, kdo ve mě věří. Jak říká Písmo, potečou proudy vod z jeho nitra.“ To řekl o Duchu, jehož měli dostat ti, kdo v něho uvěřili. Dosud totiž Duch nebyl (dán), protože Ježíš nebyl ještě oslaven.

Jan 16,7.12-15

Já vám říkám pravdu: Je to pro vás dobré, abych já odešel. Jestliže totiž neodejdu, Přímluvce k vám nepřijde. Měl bych vám ještě mnoho jiného říci, ale teď byste to nemohli snést. Ale až přijde on, Duch pravdy, uvede vás do celé pravdy. On totiž nebude mluvit sám ze sebe, ale bude mluvit

to, co uslyší, a oznámí vám, co má přijít. On mě oslaví, protože z mého vezme a vám to oznámí. Všechno, co má Otec, je moje; proto jsem řekl, že z mého vezme a vám to oznámí.

Jan 20,19-22

Navečer toho prvního dne v týdnu přišel Ježíš tam, kde byli učedníci. Ze strachu před židy měli dveře zavřeny. Stanul mezi nimi a řekl: „Pokoj vám!“ Po těch slovech jim ukázal ruce a bok. Když učedníci viděli Pána, zaradovali se. Znovu jim řekl: „Pokoj vám! Jako Otec poslal mne, tak i já posílám vás.“ Po těch slovech na ně dechl a řekl jim: „Přijměte Ducha svatého!

Zkoumám svůj život ve světle Božího slova

1. Z vlastní síly není možné věřit a následovat Ježíše - vyznat, že On je Pán. Jsem si toho vědom(a) a prosím o pomoc jeho Ducha?
2. Toužím vůbec po onom naplnění Božím životem? Čím mu v tom bráním?
3. Jak se dar Ducha sv., který jsem dostal(a) při biřmování a dostávám ve svátostech a při modlitbě projevuje v mém životě navenek?

Z přípravné katecheze: Působení Ducha svatého je patrné také v jeho ovoci: „Plody Ducha jsou dokonalost, které v nás Duch svatý utváří jako prvotiny věčné slávy. Tradice církve jich vypočítává dvanáct: láska, radost, pokoj, trpělivost, shovívavost, vlídnost, dobrota, mírnost, věrnost, tichost, zdrženlivost, čistota“ (Gal 5, 22-23)“ (KKC 1832). Tyto plody jsou konkrétními účinky milosti Ducha. Umožňují nám rozpoznat, zda žijeme – slovy svatého Pavla z listu Římanům (Řím 8, 9) – „podle Ducha“ nebo „podle těla“.

Zpytování svědomí - jako rozhovor s Tím, kdo přebývá ve mně a chtěl by v mém životě působit více a stále.

Vyznání naší víry a touhy, aby Ježíš byl jediným naším Pánem

Píseň: Ježíši, ty jsi můj Pán

Ježíši, ty jsi můj Pán, Ježíši ty jsi můj Král.

Dávám ti celé srdce své. Dávám ti celý život svůj.

Vládni mi, Ježíši, vládni mi, stvoř mi nové srdce ty jsi Pán.

Ježíši vládni mi, Ježíši vládni mi, můj život patří teď už jen tobě.